

افغانستان از 2001 تا 2014 میلادی

(بخش نهم)

اعتراضها در برابر زورگویی ها و عدم مجازات جنایتکاران جنگی

دولت مرکزی ضعیف، نهاد های مفسد مربوط بدان، پارلمان نشین های جهادی زورگو، رشوه گیر، عقبگرا و کم فهم در امور علمی و حقوقی، قوه قضائیه نا مؤثر، عدم احترام واقعی به قانون، دست اندازیهای غرض آلود بیگانه گان در امور داخلی و صد ها دلیل دیگر، موجب آن گردیده بود که جنگ سالاران سابق، متنفذین محلی، مامورین عالیرتبه و برخی از وکلای پارلمان، هنوز هم با سوءاستفاده از مصونیت پارلمانی و یا استفاده از پول و نفوذ دولتی، گروهبندی و دهاره بازی، دست به خود سربها، برخورد های مسلحانه، قتل و اختطاف رقبا و حتا مقاومت مسلحانه در برابر نیرو های امنیتی دولت بزنند. مثلاً، رسانه های افغانستان در ماه جولای 2013م گزارش دادند که شخصی بنام " الله گل مجاهد " وکیل ده سبز در پارلمان، از یک گروه مسلح خصوصی خویش در مقابل افراد پولیس کابل استفاده مسلحانه نموده و در نتیجه، باعث قتل چندین نفر گردید. گزارشها بیان داشتند که تعدادی از اهالی ده سبز (واقع در حومه کابل) بخاطر زورگویی و غصب زمین های شخصی و دولتی توسط " الله گل مجاهد"، در مقابل عمارت پارلمان دست به تظاهرات زدند. جنرال محمد ظاهر رییس تحقیق ولایت کابل نیز به رسانه ها گفت که " از رییس جمهور کشور خواسته است امر دستگیری الله گل مجاهد را صادر نماید" که هرگز چنین نشد.

بهمان سلسله، از وقایع قانون شکنانه دیگر نیز توسط افراد مقتدر جهادی و دولتی، اقوام و اعضای خانواده های آنها در شهر کابل و سایر نقاط افغانستان نام برده میشود. این زورگویان و واسطه داران، ازلت و کوب بی باکانه دیگران تا غصب مال و دارایی شخصی و ملی، از تجاوزهای جنسی بالای زنان، دوشیزه گان و حتا کودکان تا قتل و قتل اشخاص و افراد ابا نداشتند. تأسف بار تر از همه این بود که هیچ منبع و مرجع امنیتی و قضایی نمیخواست و یا نمیتوانست جلوی اعمال زورگویانه، جنایتکارانه و ضد قانونی آنان را سد سازد. نمونه های این نوع زورگویی و رویداد های دلخراش ناشی از آن خیلی زیاد بود و هرگاه قرار باشد از همه آنها در اینجا نام ببریم، موضوع به درازا خواهد کشید.

در عین حال، گروهی از جوانان مبارز داخل افغانستان بنام " گروه جوانان آزادیخواه افغانستان" یا " حزب همبستگی افغانستان " در ماه دسامبر سال 2012 میلادی، با براه اندازی یک کمپاین اعتراضی و افشاگرانه در سراسر شهر کابل و با نوشتن شعارهای دیواری بر ضد جنایتکاران جنگی و رهبران تنظیمی - جهادی و در عین حال، با ترسیم شعار " یانکی ها بخانه تان برگردید! " یا (امریکایی ها به کشورتان برگردید!)، واکنش شان در برابر اشغال کشور و بیعدالتی های مروج به نمایش گذاشتند. همین گروه جوانان، با براه اندازی تظاهرات دامن دار و بلند کردن شعارهای ضد وطن فروشان و جنایتکاران جنگی و عکسهای آنان، صدای خفته قربانیان جنگ و بازمانده های آنان را بگوش مقام های دولتی و مؤسسات جهانی رسا نیدند.

در هفته اول ماه می سال 2013 میلادی و در آستانه روزهای (هفتم و هشتم ثور) بود که باز هم افراد و کادرهای "حزب همبستگی افغانستان" اقدام براه اندازی تظاهرات مسالمت آمیز در شهر کابل، بخاطر سکوت دولت در برابر محاکمه جنگسالاران و جنایتکاران جنگی و احقاق حقوق اکثریت مردم افغانستان بعمل آوردند. اما این بار، با آنکه مقام های امنیتی اجازه چنین تظاهراتی را قبلاً صادر نموده بودند، نیروهای آنها باتوسل به زور، هم

جریان تظاهرات را شدیداً اخلاص نمودند و هم یکتعداد از اعضای حزب متذکره را دستگیر و به زندان افگندند. بعداً " دیده بان حقوق بشر" در افغانستان، نه تنها از دستگیری و حبس اعضای حزب " همبستگی" توسط نیرو های امنیتی خبر دادند، بلکه از شکنجه و " وحشیگری " موظفین پولیس در برابر دستگیر شده ها نیز تذکر دادند. " براد ادامز" رییس بخش آسیایی سازمان " دیده بان حقوق بشر" در این باره گفت : " طوری به نظر میرسد که دستگیری ولت و کوب بیرحمانه معترضان صلح آمیز، به هدف فرستادن پیامی برای تمام افغانها باشد که در محضر عام از دولت انتقاد نکنند... زخم هایی مانند کبود شدگی و پندیدگی را در بدن بازداشت شده گان مشاهده نمود. . . واکنش ظالمانه دولت علیه تظاهرات دوم می، یکی از نشانه های خطر در حال افزایش سرکوب دولتی در آستانه انتخابات ریاست جمهوری 2014 است که باید هرچه زود ترمورد رسیده گی قرار گیرند.

"

نمایی از تظاهرات حزب همبستگی افغانستان در دوم ماه می 2013م در کابل

